

SLOVENSKI NAROD.

Ishaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld., 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld., 30 kr., za jeden mesec 1 gld., 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. na mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša. — Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnništvo je na Kongresnem trgu št. 12. — Upravnistvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Slovinci in nova vlada.

IV.

Nikdo in še celo državni pravdnik nam ne sme v zlo šteti, če torej trdimo, da je bilo imenovanje barona Heina koncesija združeni nemški levici, da jo je grof Taaffe sam imel za tako koncesijo, in da so jo jednako tolmačili tudi združeni Nemci!

Kakega političnega mišljenja je baron Hein sam, to nas nič ne briga, tukaj zadostuje, da je združena levica bila z njegovim imenovanjem zadovoljna in pomirjena. To je, kar mi neprestano naglašamo in drugemu nič!

Spregovoriti pa nam je pri tem nekoliko o načelih, s kojimi je nastopil gospod Hein administracijo v ti kronovini, koje je torej v deželo tako rekoč s sabo prinesel. Ta načela pa se bistveno razlikujejo od onih, s kojimi je baron Winkler predsedoval ti vojvodini.

Važno pred vsem je vprašanje o uradnem jeziku, bodi si pri sodiščih, bodi si pri političnih uradih. Povsod mora slovenščina vsaj toliko pravice imeti, kakor nemščina. Ker pa je v vojvodini skoraj vse slovensko, je naravno, da bi slovenščina pri vsakem uradu morala v mnogi večji meri v porabo priti, nego pa nemščina, koja govori komaj 5% vsega deželnega prebivalstva. Pri političnih oblastnihah pa se sedaj slovenščina niti toliko ne rabi, kolikor bi se morala rabiti tedaj, če bi v deželi bivalo samo 5% Slovencev. Da je tako, je gotovo, ali gotovo je tudi, da te faktične razmere ustrezajo načelom, koje je prinesel baron Hein s sabo v deželo. To pa smo čuli iz njegovih lastnih ust!

Nekdaj se je vozil gospod deželni predsednik — takrat je bil še samo dvorni svetnik in voditelj naše vlade — po železnici in sešel se je pri tem s slovenskim državnim poslancem, kojega imé se je ravno zadnje čase mnogo imenovalo. Razgovarjala sta se o različnem in mej drugim tudi o tem, kako veljavo naj ima slovenščina pri uradih in posebno pri političnih uradih. Govorilo se je pri tem samo o tako imenovanem zunanjem uradnem jeziku. In tu se je slovenski državni poslanec izrekel za na-

čelo, da bi se pri uradih imelo kolikor mogoče v slovenščini uradovati, in da naj se nemško uraduje le toliko, kolikor je neobhodno potrebno. Zavrnil ga je takoj baron Hein, češ, da je ravno nasprotnega mnenja, to se pravi, da se mora pri vseh uradih kolikor mogoče v nemščini uradovati in da se sme slovensko uradovati le toliko, kolikor je neobhodno potrebno.

To je načelo, ki je jasno na vse strani, to načelo vodilo je tudi barona Widmanna, ko je bil predsednik v deželi in to je tudi načelo, koje bi brez odloga podpisala združena nemška levica!

Čuli smo, da je baron Hein do svojih uradov izdal kurendo, v koji je baje zgorejšnje načelo do pičice izraženo bilo. Ali o tem se je samo govorilo, zategadelj ne trdimo, da se je kurenda v istini izdala; do pičice avtentičen pa je zgoraj navedeni razgovor barona Heina s slovenskim državnim poslancem.

Omenjati pa nam je še našega uradnega lista, kojemu je dal baron Hein kmalo po svojem nastopu novega urednika. Kako je prišel znani Noe do te službe, o tem tukaj nečemo pisati. Nekoliko potrebnih pojasnil pa se bode v tem oziru prej kot ne v prihodnjem deželnem zboru zahtevalo. Izrekel pa se je gospod deželni predsednik proti prejšnjemu redakterju, da ima uradni list, kakor je bil pod baronom Winklerjem, „für ein Slovenenblatt“, da tega jedenkrat za vselej več ne dopušča, in da se imajo od sedaj v naši „Laibacher-Zeitung“ narodne zadeve samo mimogrede omenjati, in sicer samo fakta brez vsacega odobravanja in pritrjenja.

Tudi tukaj se ujema mišljenje barona Heina z onim združene nemške levice, ki je v dobi barona Winklerja neprestano kričala in pisarila, da je uradni Ljubljanski list samo slovensko glasilo, „ein slovenisches Hetzorgan“!

Če še dalje v poštev vzamemo, kako se je uradno prepovedalo peti različne slovenske pesmi („Hej Slovani“ itd.), kako se je Ljubljanskemu županu zabranilo, pozdraviti v imenu občine k Sokolski slavnosti došle goste, kako se je vodila volitev v zdravniško komoro, in še več drugih takih manj važnih rečij, potem po pravici trdimo, da baron

Hein po ravno istih načelih vlada našo kronovino, kot jo je vladal baron Widmann, ki je sedaj jeden najiskrenejših privržencev združene levice, in kojemu je grof Hohenwart le z veliko težavo pripri vrata v novo koalicijsko ministerstvo.

Kaj sledi iz vsega tega? Dežela kranjska pripadala je še pred kratkim do cela v tako imenovani Hohenwartov klub. Vsi naši poslanci tičali so v tem klubu, in če naj se koalicija v tistem duhu dožene, kakor si jo predložuje grof Hohenwart, potem vojvodina Kranjska nikakor ni polje, kjer bi cvetela pšenica združeni nemški levici. Absolutno nemogoče je, da bi se v Galicijo poslal namestnik, v kojem bi združena levica videla nekako koncesijo. Galicija je domena poljskega kluba, istotako je Kranjska Hohenwartovega kluba domena par excellence! To vse je resnično, ravno tako je pa tudi resnično, da je vsled nove parlamentarne koalicije odpadel vsak vzrok, ki je ob svojem času nagibal grofa Taaffea, da se je pri imenovanju barona Heina oziral na zahteve združene nemške levice. Če se drugo ne bode spremenilo, spremeniti bode moral vsaj baron Hein svojo administracijo v marsičem, tako da se bode le-ta v vsakem oziru strinjala z načeli, s kojih je pod roko grofa Hohenwarta izrasla nova parlamentarna koalicija! Če pa ostane vse pri starem, potem naši poslanci, kolikor jih je še v Hohenwartovem klubu, ne bodo drugoga, nego prazne senice brez pomena, potem bo tudi jasno, da je Hohenwart novo koalicijo za vsako drugo kronovino ustvaril, samo za Kranjsko ne!

Državni zbor.

Na Dunaji, 5. decembra.

Poslanska zbornica začela je v današnji seji razpravo o zakonskem načrtu glede zavarovanja za slučaj nezgode. Število navzočnih poslancev je bilo jako pičlo, predsedoval pa je zopet dr. Kathrein, ker sta predsednik baron Chlumecy in prvi podpredsednik Abrahamowicz še vedno bolna. Debata ni bila živahna in je, kakor vse nepolitične razprave, tudi poslance kaj malo zanimala.

LISTEK.

Popotni tovariš.

(Prevod iz ruskega.)

(Dalje.)

Ko se tako pomenkujeva, prikaže se nama „dvor“. Tu nama treba ustaviti se, da si odpočijeva; tako je sodil moj potni tovariš, tako sem sodil tudi jaz. Moje sani niso bile težko obložene, ali moj konjič se je le utrudil. Zapeljeva na dvor. Sani mojega, sopotnika vlečejo se težko po sami mokri zemlji: ni bilo inace, nego da sva pomagala oba konju vleči na dvor voz s težkima sodovima. Tu spreževa konja, položiva jima krme in se odpraviva v dom; postala sva lačna, treba hitro kaj jesti. Moj tovariš vzame iz sanij torbico s svojo popotno zalogo, potegne nekaj iz nje in se pritise k gorki peti. Jaz sem bil radoveden, kaj uživa moj tovariš. Nalašč grem mimo njega, ali vrnil sem se hitro: siromak ni imel gosposke jedi — črn sipast košček rženega kruha, na pol pečenega, malo soli za priboljšek in — to je vse!

Vraivši se na svoje mesto, obrnem se k svojemu tovarišu:

„H. čete li, dobri človek, pokusiti mojo popotnico?“ mu rečem.

Nekako začudi se on... Molče pogleda na me, in pričetkoma se mi je zdelo, da ni dobro slišal mojega vabila... Torej ponovim:

„Idite sem in pokusite!“

„Zakaj ste vi meni tako dobri?“ odgovori Mati končno, spravi svojo popotnico zopet v torbico in se mi približa... Ali on ni stopal hitro k meni, boječ se, da se ne šalim; hotel se je pred vsem presvedočiti, sem li res tako dober, da bi delil ž njim jed.

„Pomagajte si bliže... Sedite, sedite, bodeva skupaj jedla“, ponovim jaz.

Mati sede in, ko je jel jesti, bilo je vidno, da je bil gladen.

Tu se razideva. Mati mora naravnost proti mestu, jaz — v stran. Vso pot bil mi je v mislih Mati... Bil je nekaj posebnež. Njegova slaba kljusa z raztrgano vprego, njegovi zaplatasti čevlji s slamo, gledajočo izza podplatov, gube, razoravše njegovo še ne staro obličje — o vsem tem ni, da bi ne premišljal, in prav, kakor da je pred menoj... A v ušesih so mi zvenele njegove besede, kakor da jih slišim: „Prav res tako, ali s strani le“... „Kdor razmer ne pozna“... „Jaz

sem neizobražen človek, marsičesa ne umem“... „Naš prošt je dober pastir — umeje to bolje“... „O prošt — nam je dober propovednik!“... „In velika so njegova opravila in velika njegova odgovornost za naše duše“... „Kako pa naj živi brez naše desetine“... „Okradli ste me, malopridneži!“... „Ne... goljufati vas nisem imel miti v mislih... samo možno ni bilo!“ itd.

Premiril je drug dan... Pred menoj se je pokazalo zelo obširno selo, celo mestice... Razprostiralo se je široko, a na okolu videla so se obširna polja... Na ulicah dvigalo se je poslopje za poslopjem in hiše so stale tesno v vrstah, druga lepša od druge. Tu že ni bilo nič podobnega naši vasici. Tu se kaže, da ni niti misliti o kaki zaostali desetini proštovi. Da, da, tega tu ni bilo!

Na griči je stala prekrasna cerkev; v nižini se je razprostiralo večje jezero, a v daljavi videl se je gost smerekov gozd. Nekoliko naprej ob obrežji jezera sredi lepo urejenega in obdelanega vrta bil je pastorat (dom svečenika) z bogatimi gospodarskimi poslopji. Vsled opravkov moral sem posetiti sedanjega prošta, pohitel sem torej k njemu.

(Dalje prih.)

Začetkom seje predloži minister notranjih del zakonsko predlogo o podpori po ujmah poškodovanim prebivalcem raznih dežel, potem interpelirajo posl. Thurnher in tovariši finančnega ministra, ali je voljan predlagati, da se borzni davek, določen na 10 kr. za vsak „borzni sklep“, poviša na 1 gld., h koncu pa se vzprejme domobranska predloga pri tretjem branji.

Pri razpravi o zakonskem načrtu gledé razširjenja zavarovanja za slučaj nezgode pravi poročevalec posl. Neuwirth, da je s tem zakonom storjen nov izdaten korak v socijalno-političnem oziru, ker bode valed tega zakona deležno pol milijona ljudij zavarovanja, in predlaga, naj se vzprejme zakon.

Posl. dr. Ebenhoch pravi, da je zavarovanje za slučaj nezgode pri prebivalstvu jako nepopularno. Doneski se lahko miselno iztirjavajo, upravni troški pa so sila veliki. Prebivalstvo vprašuje ogorčeno, kam pridejo plačani doneski, čemu se porabijo. Govornik je zoper predlagano razširjanje na male obrtvalce in kmetse delavce, dokler se ne ustvari jamstva, da se vplačani doneski res porabljajo v prvi svoj namen.

Posl. Hallwich priznava, da je poslovanje pri zavarovalnicah izboljšanja potrebno in želi, naj bi se zavarovalnica za industrijske delavce ločila od zavarovalnice za kmetse posle, ker bi sicer industrijski delavci nosili bremena, katere bi zavarovalnicam nakladali kmetijski delavci.

Posl. Wenger toži o upravnih troških in je zoper to, da bi se mali obrtvalci pritegnili k zavarovanju.

Posl. Lewicki se veseli, da se je nova vlada lotila tudi socijalnih reform, pozdravlja pričujočo predlogo z zadoščenjem in pričakuje, da pride kmalu na vrsto kaka predloga glede zavarovanja za slučaj starosti in invaliditete.

Posl. Plass se izreka odločno zoper to, da bi se tudi kmetijski posli zavarovali za slučaj nezgode.

Vladni zastopnik baron Plappart zagovarja predlogo in opravičuje poslovanje zavarovalnic, priznavajoč, da bi moglo biti hitreje in bolje, ter se izreka zoper to, da bi se zavarovanje organizovalo na združnem principu.

Posl. dr. Gross zavrača govornike, ki so se izrekli zoper predlogo in želi, naj se pospešuje združna organizacija.

Generalna debata se potem sklene, generalnima govornikoma se pa volita poslanca Morsey (contra) in Bärnreither (pro).

Prihodaja seja, v kateri govorita generalna govornika, jutri.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani, 6. decembra.

Slovanska koalicija.

Kakor nemškimi liberalcem tako tudi Poljakom ni slovanska koalicija kar nič po volji, dočim pa levičarji skušajo prikriti svoj strah pred to parlamentarno združitvijo, zaganjajo se poljski listi z neko sumno energijo vanjo in dokazujejo, da je nemogoča. Zlasti „Przeglad“ se nikakor ne more umiriti in dokazuje že v nekaterih številkah, da je ni pozitivne ideje, ki bi spajala v slovanski koaliciji združene skupine ter je na skupno delovanje vzpodbujala. Celo mejsebojnega zaupanja ni mej koaliranimi slovanskimi skupinami, meni rečeni list ter sumniči opozicijonalec tako-le: Članom te nove skupine je bolj za interese Rusije, nego za svoje lastne narodne interese. Čim brezobzirneje bodo rusofilski tribuni à la Vašaty izražali svoje nazore in razkrivali končne svoje smotre, toliko prej in odločneje pride Itio in partes mej Slovani, ki tirajo rusko politiko, in mej tistimi, ki branijo življenske interese avstrijske monarhije.

Parlamentarne vesti.

Najnovejša poročila iz poslanske zbornice naznanjajo, da pride poročilo o izjemnih naredbah še danes na vrsto, ker želi vlada, da se ta stvar še tekoči teden reši. Prihodnji torek se potem začne generalna razprava o budgetnem provizoriju, pri katerem pride brez dvoma do velike in pomembne politične debate, ki bo najbrž tri ali štiri dni trajala. Čim se reši budgetni provizorij, torej v petek ali v soboto, zaustavi se zasedanje, poslanci pojdejo na počitnice, vlada pa skliče deželne zборе.

Jubilej hrvatskega bana.

Dne 1. decembra minolo je deset let, odkar je bil grof Karl Khuen-Héderváry imenovan hrvatskim banom. Ban je ta dan slovesno praznoval in z njim vsa madjaronska stranka. Se vé, da so tudi hrvatski listi v ta dan se ozirali na minolo desetletje in skušali objektivno in trezno konstatovati,

ali je ban trojedni kraljevini kaj koristil ali nič. Pravični sodniki niso iz ozirov na tiskovni zakon hrvatski mogli izreči svojega mnenja brez ovinkov, nego le posredno, a vender je vidno, da sodijo hrvatskega bana s malo prijaznimi čutili. Mi zasledujemo banovo delovanje ves čas, kar je bil imenovan, in prišli bi v zadrego, ako bi se zahtevalo, naj imenujemo le jeden čib, s katerim je ban v političnem, gospodarskem ali kulturnem oziru količkaj koristil Hrvatski. Za nasprotni dokaz bi ne bili v zadregi.

Vnanje države.

Novo francosko ministerstvo.

Prvi nastop novega ministerstva naredil je na vseh straneh, celo pri socialistih in monarhistih jako dober utis, in tudi radikalci so z vladno izjavo prav zadovoljni. Iz tega pa nikakor ni smeti sklepati, da bodo te dni parlamentarne skupine novo vlado pri miru pustili ali jo bogsivedi kako požrtvovalno podpirali. Narobe, vse tri skupine brusijo bridke meče, da napadejo vlado. Sicer pa se zrcali vsa porednost in preširnost nasprotnikov v dovtipni in malicijozni karakteristiki novih ministrov, katero je priobčil neki radikalni list. Tu se pravi, da imajo novi ministri sledeče zasluge: Casimir-Perier. Petstotisoč frankov dohodkov, katere mu pridelajo v neprestani smrtni nevarnosti nahajajoči se premo-garji Anzinski, ki žive o črnem kruhu in vodi. Burdeau. Mož, ki pravi, da si je sam pomagal na višek. Svoje nazore o francoski banki je podedoval od Rothschilda in ta dedščina mu je zagotovila poštene dohodke. Spuller. Velik, debel, blond. Pravi Bavarec. Pošten mož, ki ves svoj čas porabi v to, da pije pivo in prazni velike sklode, polne kislega zelja in svinjskega mesa, tako da ne utegne kaj slabega storiti. Raynal. Prouzročitelj razupitih pogodb z železnicami. Človek, ki hoče k pameti spraviti vse tiste, ki bi hoteli motiti njegovo prebavljanje. Marty. Najbedastiji človek na Francoskem za — Martyjem. General Mercier. Odlična ničla. itd. itd.

Jezuiti na Nemškem.

Državni zbor nemški je sicer vzprejel predlog, naj se razveljavijo v dobi kulturnega boja zoper jezuvite izdani zakoni, ali s tem še nikakor ni rečeno, da se bodo jezuitje mogli zopet naseliti na Nemškem. To jim na Pruskem in na Württemberškem branijo deželni zakoni, kakor so še v popolni veljavi, vrb tega pa javlja glasilo kancelarjevo, „Kölnische Zeitung“, da vlada kar nič ne misli na to, da bi sklep državnega zbora predložila cesarju v odobrenje. S tem je nedvoumno rečeno, da se bodo morali jezuitje še dalje vaditi v potrpežljivosti in da jim ostane Nemčija slej ko prej zaprta.

Dopisi.

Z Dunaja, 3. dec. [Izv. dopis] (Iz slovanske družbe Dunajske.) Dunajski Slovani začeli so se početkom zimске sezone jako marljivo gibati. Skoro v vsakem tednu moraš biti pri jedni ali drugi slovanski slavnosti, seji i. t. d. Zastopniki posameznih slovanskih narodnostij združujejo se v raznih društvih. Tu imamo več slovanskih društev, kjer se združujejo zastopniki raznih slovanskih plemen. Taka društva so n. pr. „Slovansko pevsko društvo“, „Vidensky Sokol“, „Slovanska Beseda“. Potem so društva posameznih narodnostij; teh imajo samo Čehi čez 40. Za temi pridejo Poljaki, Slovaki, Hrvatje i. t. d.

Najstareše slovansko društvo je „Slovansko pevsko društvo“, ki je letos stopilo v 33. leto. V tem društvu so zastopane skoro vse slovanske narodnosti. Goji petje in glasbo. Nahaja se tu cvet slovanske inteligence Dunajske. Kadar društvo javno nastopi, opaževati je vedno najboljših slovanskih rodbin bivajočih v cesarski stolici. Petje in glasba nahajata v njem najboljšo pestovanje ter interpretovanje. V tem društvu je deloval znameniti slovanski skladatelj B. Fürchtgott-Tovačovský kot pevovodja. Za to društvo in sploh za vse Slovane je ta velmož prerano — 1. 1874. — umrl. Ko je čutil, da mu preti smrt, imenoval je svojim naslednikom A. A. Buchto, ki je nedavno slavil svojo 25 letnico kot član tega društva; društveni pevovodja pa je 19 let. Privel je to društvo na vrhunec slave, t. j. ob priliki 25 letnice društvenega obstanka, v veliki dvorani glasbene družbe; takrat bila je velikanska dvorana do zadnjega kotička polna. Umetniški uspeh bil je velik, razni nasprotni kritiki so to priznavali. Slovansko pevsko društvo merilo se je celo z znamenitimi nemškimi — a lovorov venec priznali so celo nasprotniki slovanskemu pevskemu društvu. G. Buchta ima za to društvo zares nepopisljivih zaslug in 25 letnica njegova je pokazala, kako da ga društvo časti in slavi; imenovalo ga je častnim članom, podarilo mu briljanten prstan in gotovo bi se bilo iz raznih slovanskih pokrajin prijavilo mnogo njegovih čestilcev, da ni slavnost bila v skromnem okviru, kar je škoda. Nedavno bil

je v društvo prišel urednik češko moravskega lista z Kijova. V svojem govoru omenil je mej drugim, da bode mesto Kijov — poprej čisto židovsko-nemško, v kratkem dobilo lice slovansko. Seme je zasa-jalo slovansko pevsko društvo, ko je pred mnogimi leti v to mesto napravilo izlet. — Slovenski rojaki so v tem društvu jako priljubljeni; to pa zbog krasnih svojih glasov in vernosti proti društvu. Ko se je nedavno na Dunaji s mlado svojo soprogo mudil g. prof. Orožen iz Ljubljane, napravilo mu je to društvo zabavni večer, ki je bil letos jeden najživahnjših. Kolikor let bival je g. Orožen na Dunaji, pel je v slovanskem pevskem društvu. Nazdravljalo se je njemu in soprogi njegovi. Slovenci so se ta večer po večletnem premolku odlikovali s krasnim petjem. Ti slovanski pevci, vsi člani akademškega društva „Slovenija“ in slovanskega pevskega društva, so na vse navzoče Slovence napravili najboljši utis.

Izpred porotnega sodišča.

V Ljubljani, 6. decembra.

Pri tukajšnjem deželnem kot porotnem sodišči pričela se je včeraj obravnava proti znanemu ponarejalcu papirnega denarja Mihi Uraniču in 17 tovarišem zaradi hudodelstva ponarejanja javnih upnih listov, zaradi sokrivde in deležbe tega hudodelstva. Sodišču predseduje nadsodišča svetovalec Levičnik, votanta sta deželnega sodišča svetnika Vencajz in Schneditz; obtožbo zastopa držav-nega pravdnika namestnik Ekl, zagovorniki pa so odvetniki dr. Tavčar, dr. Stor, dr. Krisper in dr. Hudnik. Na zatožni klopi sede skoraj sami kmetaki ljudje in sicer: 51 let stari Miha Uranič iz Glinc, brez gotovega posla in bivališča, ki je bil zaradi ponareje denarja že dvakrat, zaradi tatvine pa že desetkrat kaznovan; nadalje 26 let stari posestnik Anton Lužar iz Dobrave, 52 let stari posestnik Janez Klemenc iz Jakovca in njegova sinova Janez in Jože, 28 let stari dinar France Kermavner iz Glinc, 42 let stari mizar Janez Tršinar iz Dobrave in žena njegova Antonija, 36 let stari posestnik Janez Vene z Jermanvrha, 56 let stari posestnik Janez Šolc iz Čučje Mlake, 31 let stari posestnik Janez Štamcar iz Škocijana, 58 let stari Peter Ribič, brez posla in bivališča, 66 let stara delavka Barbara Zamlen iz Ibana, 35 let stara kajžarjeva žena Neža Cerar iz Praprotnega Zakala, 46 let stari posestnik Jernej Trobevshek iz Praprotnega Zakala in brat njegov Jurij Trobevshek, 49 let stari posestnik Janez Spruk in Praprotnega Zakala in 44 let stara šivilja Marija Žerovnik iz Viča. Preiskava proti Jožetu Požlepu pa se je ustavila, ker je le-ta tekom preiskave blaznil. Obtožence stražijo trije žandarji z nasajenimi bodali. Obravnavi prisostvovalo je včeraj mnogobrojno, seveda ne posebno izbrano občinstvo.

Glavni obtoženec je Miha Uranič, vulgo Grahek, ki je bil, kakor omenjeno, že po jedenkrat kaznovan zaradi ponareje kovanega denarja in ponareje javnih upnih listov. Zsradi zadaje imenovanega hudodelstva obsojen je bil na 12 let težke ječe, katero kazen je prestal še le 21. novembra 1892. Kmalu potem zlorabil pa je svojo urnost v kamnotisku v zopetno ponarejo avstrijskih bankovcev. Kakor obtožba trdi, sporazumela sta se z Antonom Lužarjem, ter preskrbela si potrebno pripravo; tiskala sta v kratkem času jako mnogo nepripravnih bankovcev, kateri so se izdajali po raznih krajih na Kranjskem. Mejem, ko Lužar taj, pripoveduje Uranič, da je prišel Lužar letošnjo spomlad po n,ega na Glince, kjer je stanoval pri svoji zaročenki šivilji Mariji Žerovnik, ter ga odpeljal na Dolenjsko, pripovedujoč mu, da ume sicer risati bankovce, da pa ne zna napraviti prave barve za tiskovni kamen. Na Dolenjskem, pravi Uranič, imel je Lužar vso kamnotisno pripravo in tiskal je dva dni bankovce po 1 gld. Uranič pripravljaj mu je potrebne barve. Lužar povedal mu je tudi, da je on pri kamnoseku Vodniku v Ljubljani naročil novotiskovni kamen, ker stari ni bil več za rabo. Tudi mu je pokazal narisane petdesetak in več bankovcev po goldinarji. Tudi Antonija Tršinar pripoveduje, da je 9. marcija prinesel Janez Vene nov kamnotisni kamen v njeno hišo, kjer sta bila Uranič in Lužar, in da je kazal Lužar v njeni hiši bankovce po 10, 5 in 1 gld., risane s kemično tinkto rekoč, da se te bankovce samo na kamen pritiska, na tega papir položi in tako denar dela, ter da je ta denar sam naredil. Pri hišni preiskavi pri Lužarji našle so se razne priprave za ponarejo denarja. Lužar pa je tudi izdal take ponarejene bankovce in sicer Janezu Klemencu in Janezu Venu. Ko je Lužar, prišedši nekega dne iz Krškega, Uraniču povedal, da ga že iščejo, vzel je ta pripravo za tiskanje, ter se podal v Iban. Tam bival je v hiši Neže Cerar v kamri pod katero je hram, v kateri vodijo vrata, napravljena v podu te kamre. V tej kamri nadaljeval je Uranič tiskanje bankovcev, kar potrjuje Barbara Zamlen, ki mu je donášala jed. Ko so orožniki Uraniča tukaj zasačili, zažgal je ta kup bankovcev, a našli so še vse priprave s svežim obrisom goldinarja. Uranič in Lužar obtožena sta torej hudo-

delstva ponareje javnih upnih listov kot neposredna storilca.

Obtožba nadalje dolži Janeza Klemenca starejšega, da si je meseca maja pridobil 9 komadov teh ponarejenih bankovcev, ter izdal jednega dne 5. junija v Ljubljani, dne 7. maja dva v krčmi Lize Robida v Spodnji Planini, ter po tri v krčmah J. Šherla in G. Kušlana. Isto tako izdala sta njegova sinova Janez in Jože vsak po jeden nepristen goldinar, France Kermavner pa da je zolazelega Požlepa k temu nagovarjal, ter da je poslednji to tudi izvršil, izdaviši 21. maja v Podpeči dva ponarejena goldinara. Zakonska Janez in Antonija Tršinar sta obtožena, da sta Uraniču in Luzariju v svrhu ponarejanja denarja nekaj časa dajala v svoji hiši stanovanje in hrano, ter podpirala ju s tem, da sta hranila potrebno pripravo, Janez Vene pa, da je prinesel in plačal tiskovni kamen, ter da je tudi izdal nekoliko ponarejenih bankovcev, isto tako tudi Janeza Štamcarja in Janeza Šolna; Peter Ribič dolži se, da je spravil Uraniča v Cerarjevo hišo v Ihanu, ter izdaval ponarejeni denar; Barbara Zamen, da je Uraniču tam dajala hrano, ter ga dne 30. julija peljala v Praprotno Zakalo k Trobevskeku, da bi Uranič še tam ponarejal denar; Neža Cerar, da je Uraniča po dogovoru v svrhu ponarejanja denarja nekoliko časa preživila v svoji hiši; Janez Spruk, da je izdaval ponarejeni denar in konečno Marija Žirovnik, da je Uraniču, vedoča za njegovo hudo delstvo, na Glincah dajala hrano in stanovanje, ter potem, ko ga je zasledovala žandarmerija, zažgala čez 300 nepristnih bankovcev in s tem dajala hudo delniku potuho.

Obravnava trajala bode, kakor že omenjeno, štiri dni, ter se bode sodba izrekla menda še le v soboto zvečer. O teku in izidu obravnave bomo poročali.

Domače stvari.

— (Slovensko gledališče.) Kakor smo že omenili, se poje jutri prvič na slovenskem odru ljubka Kreutzerjeva opera „Prenočišče v Granadi“. Ker so glavne vloge v rokah prvih sil naše slovenske opere, ni dvomiti, da bode jutrišnja operna predstava uspela prav dobro. Lepa Kreutzerjeva glasba, ki je morda mlajši naši generaciji manj znana, privabila bode gotovo mnogo občinstva v gledališče.

— (Slovenski tekst opere „Prenočišče v Granadi“) se dobiva za 20 kr. pri dnevnih in večernih gledališki blagajnici in pri gosp. Zagorjanu in g. Giontiniju. Klavirni izveček je na prodaj pri g. Zagorjanu in g. Giontiniju.

— (Sokolov Miklavžev večer) se je prav dobro obnesel tudi letos, kakor druga leta. Prostorne dvorane starega strelišča so bile skoro vse zasedene. Godba je splošno ustrezala, vendar se je čula občna želja, da bi si sicer izborna godba sl. 27. polka nabavila nekoliko slovanskih skladb, slovensko občinstvo bode potem še mnogo raje poslušalo njene produkcije. Napovedani četverspevi morali so izostati zaradi bolezni jednega člana kvarteta. V zadnji uri red teljem ni bilo mogoče, nadomestiti ta nedostatek, kar se je splošno obžalovalo. Miklavž s svojim spremstvom je nastopil sijajno in je bil posebno nagovor Miklavža izvrstno in času primeren v lepi vezani besedi pozdravljajoč mlade in stare ter obetajoč, da „ko drugo leto prišel bom — Vam narodni prinesem dom!“ Mefisto bil je izboren in so peklenške pošasti prav dobro strahovale male in velike. Večer počastil je g. župan Grasselli in več odličnih narodnjakov. Zabava bila je prav živahna.

— (Koncert „Glasbene Matice“.) Dodatno k našemu včerajšnjemu poročilu nam je omeniti, da je orkester sl. 27. pešpolka kralj Belgijcev prav častno in na splošno zadovoljnost rešil svojo ne lahko nalogo. Obžalovati je le, da je izborni igralec harfe zaradi bolezni bil zadržan sodelovati. Posebno v Fibichovi „Spomladni romanci“ bi bila harfa prav umestna.

— (Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!) Uredništvo našega lista vzprejelo je kot kronski dar: Iz Zabukovja nad Sevnico 4 krone 34 vin. po g. Ant. Erženu, učitelju v Podgorji, katere je darovala vesela družba v Zabukovju. — Iz Celja 4 krone — poslal gosp. Janko Vavken, katere so darovali: Gdčna. Hedviga Zima in gg. J. Kukovič, Blaž Dobida in And. Pieskar v Celji. Živili rodoljubni darovalci in njih nasledniki!

— (Potrjen deželni zakon.) Nj. Vel. cesar potrdil je načrt zakona, ki ga je sklenil deželni zbor kranjski, da se zgradi nova okrajna cesta med Hotedršico in Hribom ter opusti sedanja iz Retij preko Male Loke v Goro vodeča okrajna cesta, ki

se pri Žigmaricah spaja z Ribniško-Obloško deželno cesto.

— (Glas iz občinstva.) Piše se nam: Neodpušljiva lehkomišljenost in nič manj nemarnost kaže se pri nekaterih bišnih gospodarjih baš to zimo. Ob južnih dneh in ob deževji lije voda raz strehe v razjedene in razbite strešne cevi, iz teh pa mestu v kanal, pešhodečemu občinstvu na život, v ostalem pa na trotoar, kjer čez noč te luže zmrznejo in tako zjutraj žugajo z nova človeku z nevarnostjo nanje pasti in se prav občutno pobiti. Bi li ne bilo umestno, ako bi se skrbelo za to, da bi gospodarji dali popraviti dotične slabe cevi, zajedno pa v tem zimskem času pred svojimi bišami potresali svoje luže s pepelom in žaganjem?

— (Častno meščanstvo) podelil je občinski svet Radovljiški v svoji seji dne 2. t. m. gospé Josipini Hotschevarjevi v Krškem.

— (Odkupnina za novoletna vošila) se je letos v korist družbi sv. Cirila in Metoda prvičkrat uvedla med rodoljubi v Litiji.

— (Nesreča.) Včeraj zvečer ob 6. uri povozil je tovorni vlak v Litiji delavca J. Pregla, ki je bil takoj mrtev.

— (Mokronoška podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) ima svoj občni zbor dne 14. decembra t. l. v prostorih gostilne „Pri lipi“. Na dnevnem redu je: 1.) Nagovor prvomestnika. 2.) Poročilo tajnika. 3.) Poročilo blagajnika. 4.) Volitev računskih pregledovalcev. 5.) Volitev novega odbora. 6.) Shodni predlogi in nasveti. Začetek točno ob petih popoldne. V obilni udeležbi vabi najljubše načelnništvo.

— (Mokronoško bralno društvo) priredi dne 14. t. m. v prostorih „Pri lipi“ veselico s prav zanimivim pevskim vzporedom. Začetek točno ob sedmih zvečer. K obilni udeležbi vabi najljubše odbor.

— (Zmrznila) je na polji blizu vasi Morave v Kočevskem okraju neznana ženska. Na truplu ni bilo nikakega sledu kakega poškodovanja. Kdo je neznana, se bode morda sodnim potom dognalo.

— (Tamburaški koncert Celjskega „Sokola“) obnesel se je v vsakem oziru prav sijajno in privabil toliko občinstva, da je bila obširna dvorana v gostilni „Pri zelenem travniku“ popolnoma zasedena. Posebno navdušeno pozdravilo je občinstvo vrlé tamburašice, ki so prvičkrat nastopile javno. Skoro vse točke so se morale ponavljati. Pod spretnim vodstvom g. dra. Kapusa napreduje tamburaški zbor prav lepo. G. Stuhec očaral je občinstvo s svojim krasnim glasom. Telovadba pod vodstvom telovadnega učitelja g. Benčana se je vršila prav vrló in sta se odlikovala gg. Benčan in dr. Tomišek na bradlji, skupine pa je izvajalo 12 Sokolov. Bil je krasen zabaven večer in občna je bila želja, da bi „Sokol“ večkrat priredil jednake lepe zabave.

— (Posojilniška zgradba v Celji) se utegne vsled terorizma nemčurskih matadorjev, ki vodijo bojazljivo svojat svojih privržencev, zopet zavleči, ker Celjski magistrat zavlačuje vso stvar kar najbolj moči. In vendar ga ni pametnega uzroka braniti se stavbe, ki bi bila mestu v kras in domačim obrtnikom v veliko korist, to priznavajo mestni odborniki sami, ki se pa ne morejo otresti terorizma nekaterih zagrizencev.

— (Mariborska čitalnica) priredi povodom odkritja Slomškovih slik velik koncert v spodnjih dvorinah hotela „Nadvojvoda Ivan“ dne 10. t. m. Vzpored: 1. „Hrvatska koračnica“, tamburaški zbor. 2. „Slovanska pesem“, mešani zbor. 3. a) „V mraku“, b) „Tam za goro“, tamburaški zbor. 4. Odkritje krasne Slomškovih slik z nagovorom predsednika Mariborske čitalnice. 5. „Za dom!“, moški zbor. 6. Dvospev iz opere „Teharski plemiči“ s spremljevanjem orkestra. 7. „Poročni zvon“, mešani zbor. 8. „Svračanje“, tamburaški zbor. 9. „Oblačku“, šesterospev. 10. „Domovini“, moški zbor. 11. „Naprej!“, tamburaški zbor. Začetek točno ob 8. uri zvečer. Vstopnina: Za čitalnične ude 30 kr., za neude 50 kr., za obitelji 5 oseb 1 gold. Prostovoljni darovi se hvaležno vzprejemajo ter se bodo porabili za troške tamburaškega zbora.

— (Goriška ženska podružnica družbe sv. Cirila in Metoda) priredi v petek dne 8. t. m. (praznik) veselico z jako zanimivim vzporedom, ki bode gotovo zbrala v prostorih Goriške čitalnice ves narodni svet iz mesta in okolice. Veselice te podružnice so tako na dobrem glasu, da se jih vse veseli in jih težko pričakuje. Tudi letos

sestavile so narodne dame prav mičen vzpored, ki ponuja mnogo novega, zanimivega in krasnega, in obsega petje, deklamacijo, tamburanje, žive podobe in gledališko igro.

— (Zlato poroko) obhajala sta v Solkanu pri Gorici bivši večletni župan g. Anton Mozetič in soproga mu Ana, rojena Kovačičeva od Sv. Lucije. Slavnost se je vršila prav lepo in so Solkanci živahno pozdravljali priljubljeno zakonsko dvojico.

— (Podpornemu društvu za slovenske visokošolce na Dunaji) so 2. decembra t. l. darovali: Vč. g. V. Spinčič, drž. in deželni poslanec, 5 gld.; g. dr. Miroslav Ploj, c. kr. koncipist v finančnem ministerstvu, 3 gld.; gospod Jos. Premeru, c. kr. uradnik pri poštni hranilnici, 3 gld. — vsi trije na Dunaji. — V mesecu decembru razdelilo je „Podporno društvo“ 120 gld. v gotovini in v znamkah obednicah. Prosilcev bilo je — 25! — Darove vzprejema I. blagajnik: Vč. g. dr. Fr. Sedej, c. in kr. dvorni kaplan, ravnatelj v Avgustineju Dunaj, I. Augustinerstr. 7.

Prvo krono družbi sv. Cirila in Metoda!

Razne vesti.

* (Financijski uspeh razstave v Chicagu.) Proti vsemu pričakovanju poroča se iz Chicaga, da je uspeh razstave bil tudi v materijelnem, to je v finančnem oziru povoljen. Po vseh odbitih stroških je baje še čistega preostanka 1.862.482 dolarjev. Treba pa je še počakati podrobnih poročil. Gledé skupil za prodane razstavljene predmete zavzema prvo mesto Italija, potem pridejo Nemčija, Francoska, Avstrija, Angleška, Japonska, Rusija in Španka.

* (Visoka starost.) V Pečuhu umrl je bivši knez Waldsteina gozdar g. Jožef Döpner, rojen Gradčan, v visoki starosti 101 leta. Bil je do poslednjih let svojega življenja popolnoma krepak in zdrav.

* (Pri železniški nesreči blizu Litmita) na progi Milan-Benetke je število mrtvih večje, nego se je prvotno naznanilo. Dozdaj konstatovalo se je 32 mrtvih, a bržkone jih bode še nekaj več. Škoda ceni se na tri milijone lir.

* (Na gledališkem odru zbolel za kolero.) V Italiji jako priljubljen gledališki igralec Pasquinelli zbolel je na odru gledališča Bellini v Palermu iznenada za kolero in bil pol ure pozneje mrtev. Med igralci nastal velikanski strah in so se razkropili na vse kraje.

* (Velika poštna tatvina.) Na kolodvoru v Oisselu poleg Rouena na Francoskem bili sta ukradeni dve vreči s pismi. V njih je bilo baje vrednosti za 300.000 frankov.

* (Samomor v grobu ljubice.) Na strahovit način se je usmrtil trgovec François Rouland v Montpelierju. Odkopal je po noči grob pokojne svoje ljubice, ulomil krato in se vlegel poleg smrtnih ostankov, potem pa se ustrelil.

Telegrami „Slovenskemu Narodu“:

Dunaj 6. decembra. Poslanska zbornica bode prihodnji teden imela vsak dan seje, da bo možno končati zborovanje dne 16. decembra.

Dunaj 6. decembra. Poljski klub naročil je svoji parlamentarni komisiji, naj poskusi porazumeti se z maloruskimi poslanci, da bodeta oba kluba vkupno postopala in da Malorusi ne pristopijo slovanski koaliciji.

Dunaj 6. decembra. Deželni zbor češki se snide dne 28. decembra, da še pred novim letom reši deželni proračun. Gališki dež. zbor se snide šele po novem letu, vsi drugi deželni zbori pa sredi meseca decembra.

Beligrad 6. decembra. Grujić sestavil novo ministerstvo, v katerem je poleg predsedstva prevzel portfelj vnanih del in začasno vodstvo vojnega ministerstva. Finančni portfelj prevzame dr. Vesnić.

Berna 6. decembra. Narodni svet volil predsednikom republike Comtesse-a, podpredsednikom pa Brennerja. Oba sta radikalca.

Pariz 6. decembra. Poslanska zbornica volila bivšega ministerskega predsednika Dupuya z 251 glasi predsednikom. Brisson dobil 213 glasov.

Madrid 6. decembra. Policija je zasledila, da je središče anarhističnega gibanja v Valladolidu ter je ondu že celo vrsto nevarnih agitatorjev zaprla.

50.000 goldinarjev je glavni dobiček
velike Inomostske 50krajc. loterije. Opo-
zarjamo naše cenjene čitatelje, da je žrebanje nepreklicno
dne 6. decembra 1893.

Poslano.

Neustein-ove posladkorjene Elizabetne kri čisteče pile,

skušeno in od znamenitih zdravnikov priporočano lahko
čistilno, raztapljajoče sredstvo. — 1 škatljica & 15 pil velja
15 kr., 1 zavoč = 120 pil 1 gld. a. v. — **Pred ponare-**
janjem se jako svari. — **Zahtevaj izrecno Neu-**
stein-ove Elizabetne pile. — Pristne so samo, če ima
vsaka škatljica rdeče tiskano našo protokolovano var-
stveno znamko „Sveti Leopold“ in našo firmo: **lekarna**
„pri sv. Leopoldu“, Dunaj, mesto, Ecke der
Spiegel- und Plankengasse. — V Ljubljani se do-
bivajo pri gosp. **lekarji G. Piccoli-Ji.** (1112—5)

Nova opera!

Začetek ob 8. uri zvečer.

Štev. 22. Deželno gledališče v Ljubljani. Dr. pr. 550.

V četrtek dne 7. decembra 1893.

Prvikrat:

Prenočišče v Granadi.

Romantiška opera v dveh dejanjih. — Spisal K. pl. Braun.
Uglasbil Konrad Kreutzer. — Poslovenil Josip Cimperman.
priredil E. Gangl. — Kapelnik g. Fran Gerbič. Režiser
g. Josip Noll.

Začetek točno ob 8. uri, konec ob 10. uri zvečer.

Dramatično društvo.

Pri predstavi svira orkester slavnega pešpolka Leopold II.,
kralj Belgijcev št. 27.

Ustopenina:

Parterni sedeži od I. do III. vrste 1 gld., od IV. do VIII.
vrste 80 kr., od IX. do XI. vrste 70 kr. — Balkonski sedeži
I. vrste 70 kr., II. vrste 60 kr., III. vrste 50 kr. — Gale-
rijski sedeži 30 kr. — Ustopenina v lože 60 kr. — Parterna
stojišča 40 kr. — Dijaške in vojaške ustopenice 30 kr. —
Galerijska stojišča 20 kr.

Sedeži, lože in ustopenice se dobivajo v stari čitalnični trafiki
v Selenburgovih ulicah in na večer predstave pri blagajnici.
V abonement na sedeže se ustopi lahko vsak dan.

Blagajnica se odpre ob 7. uri zvečer.

Prihodnja predstava bode v nedeljo, dne 10. decembra 1893.

Javna zahvala.

Odbor podpisanega bralnega društva se tem potem
g. Dragotinu Hribarju, knjigovezu v Celji, najiskrenje
zahvaljuje za mnoge in prelepe knjige, ki nam jih je pred
kratkim blagovolil toli velikodušno podariti.

Odbor bralnega društva v št. Pavlu v Sav. dolini.

Umrli so v Ljubljani:

V deželni bolnici:

2. decembra: Ignacij Orenik, delavec, 52 let.
3. decembra: Pavlina Zabukovšek, nastakarica, 24 let.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opa- zovanja	Stanje barometra v mm.	Tem- peratura	Ve- trovi	Nebo	Mo- krina v mm.
16. dec.	7. zjutraj	737,6 mm.	-12,6° C	brev.	megla	
	2. popol.	737,6 mm.	-6,0° C	sl. svz.	jasno	0,00 mm
	9. zvečer	739,5 mm.	-9,6° C	sl. svz.	jasno	

Srednja temperatura -9,7°, za 10,3° pod normalom.

Dunajska borza

dne 6. decembra t. l.

Skupni državni dolg v notah.	97	gld.	55	kr.
Skupni državni dolg v srebru.	97	gld.	35	kr.
Avstrijska zlata renta	118	gld.	35	kr.
Avstrijska krona renta 4%	96	gld.	65	kr.
Ogerska zlata renta 4%	116	gld.	20	kr.
Ogerska krona renta 4%	94	gld.	25	kr.
Avstro-ogerske bančne delnice	1002	gld.	—	kr.
Kreditne delnice	342	gld.	50	kr.
London vista.	124	gld.	55	kr.
Nemški drž. bankovci za 100 mark	61	gld.	27	kr.
20 mark	12	gld.	27	kr.
20 frankov	9	gld.	93	kr.
Italijanski bankovci	43	gld.	10	kr.
C. kr. cekini	5	gld.	87	kr.

Dne 5. decembra t. l.

4% državne srečke iz l. 1854 po 250 gld.	144	gld.	75	kr.
Državne srečke iz l. 1864 po 100 gld.	194	gld.	50	kr.
Dunava reg. srečke 5% po 100 gld.	128	gld.	—	kr.
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	122	gld.	—	kr.
Kreditne srečke po 100 gld.	196	gld.	75	kr.
Ljubljanske srečke	25	gld.	—	kr.
Rudolfove srečke po 10 gld.	24	gld.	50	kr.
Akcije anglo-avstr. banke po 200 gld.	152	gld.	75	kr.
Tramway-društ. velj. 170 gld. a. v.	271	gld.	—	kr.
Papirnat rubelj	1	gld.	32 1/4	kr.

Zahvala.

Za blago sočutje ob času bolezn, za mnogo-
brojno udeležitev pri pogrebu umrlega, nepozab-
nega sinčka

MILANA

in za darovane krasne vence izražajo najiskren-
nejšo zahvalo vsem sorodnikom, prijateljem in
znancem

žalujoči stariši

(1212) Ivan in Elizabeta Gnezda.

V Dolenjem Logatcu, dne 5. dec. 1893.

C. kr. glavno ravnateljstvo avstr. drž. železnic.

Izvod iz voznega reda

veljavnega od 1. oktobra 1893.

Nastopno omenjeni prihalni in odhalni časi označeni so v
srednjeevropskem času. Srednjeevropski čas je krajnemu času v Ljub-
ljani za 2 minuti naprej.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.):

Ob 12. uri 5 min. po noči osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Aussee, Ischl,
Gmund, Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Steyr, Linz, Bu-
dejevic, Pizson, Marjine vane, Eger, Francovo varo, Karlovo varo,
Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.
Ob 7. uri 06 min. zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Ce-
lovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selsthal v Solnograd, Dunaj
via Amstetten.
Ob 11. uri 50 min. dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak,
Cellovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj.
Ob 4. uri 20 min. popoldne osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec,
Solnograd, Lend-Gastein, Zell na jezeru, Inomost, Bregnic, Curib,
Genavo, Pariz, Linz, Ischl, Budejevic, Pizson, Marjine vane, Eger,
Francovo varo, Karlovo varo, Prago, Draždane, Dunaj via Amstetten.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.):

Ob 5. uri 55 min. zjutraj osebni vlak s Dunaja via Amstetten, Dra-
dan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marjinih varov,
Plznja, Budejevic, Solnograda, Linca, Steyra, Ischla, Gmundena, Zella
na jezeru, Lend-Gastein, Ljubnega, Beljaka, Celovca, Franzensfeste,
Trbiža.
Ob 11. uri 27 min. dopoldne osebni vlak s Dunaja via Amstetten,
Drahdan, Prago, Francovih varov, Karlovih varov, Egra, Marjinih
varov, Plznja, Budejevic, Solnograda, Ischla, Gmundena, Linca, Steyra,
Pariza, Genave, Curib, Bregnic, Zell na jezeru, Lend-Gastein, Ino-
most, Ljubnega, Celovca, Pontabla, Trbiža.
Ob 4. uri 53 min. popoldne osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka,
Celovca, Franzensfeste, Pontabla, Trbiža.
Ob 9. uri 27 min. zvečer osebni vlak s Dunaja, Ljubnega, Beljaka, Ce-
lovca, Pontabla, Trbiža.

Odhod iz Ljubljane (juž. kol.):

Ob 6. uri 25 min. zjutraj v Kočevje.
Ob 12. uri 00 min. popoldne v Kočevje.
Ob 6. uri 10 min. zvečer v Kočevje.

Prihod v Ljubljano (juž. kol.):

Ob 8. uri 10 min. zjutraj iz Kočevja.
Ob 1. uri 01 min. popoldne v Kočevje.
Ob 8. uri 46 min. zvečer v Kočevje.

Odhod iz Ljubljane (drž. kol.):

Ob 7. uri 18 min. zjutraj v Kamnik.
Ob 2. uri 05 min. popoldne v Kamnik.
Ob 6. uri 50 min. zvečer v Kamnik.

Prihod v Ljubljano (drž. kol.):

Ob 6. uri 51 min. zjutraj iz Kamnika.
Ob 11. uri 15 min. popoldne v Kamnik.
Ob 6. uri 20 min. zvečer v Kamnik. (12—266)

Ana Skaza

posestnica v Šmarji pri Jelšah (Spodnji Štajer)
prodaja proti povzetju od postaje št. Jurij ob južni
železnici (1213—2)

najfinejše namizno sadje

(jabolka) po 10 gld. 100 kg. Tudi je pošilja v kar-
tonih po 5 kg. proti povzetju 1 gld. 10 kr. poštne
prosto do vsake avstrijske postaje.

Jabolčnik

po 8 gld. 100 litrov od postaje št. Jurij ob juž. žel.

Na prodaj so:

1. Fr. Gestrinova hiša z vrtom (1 oral 178 □ sežajev)
na Poljanski cesti št. 17;
2. sencižet, 33 ar 74 m², vlož. št. 234 kat. občine Karlovske
predmestje;
3. zemljišče, sencižet in njiva, 1 oral 827 □ sežajev, vl. št. 270,
Karlovske predmestje; in
4. sencižet, 969 □ sežajev, vl. št. 1120, Trnovsko predmestje.

Ponudbe vzprejema gosp. notar J. Gogola v Ljubljani do dne
20. decembra t. l.

(1216—1)

Pisateljsko podporno društvo.

Darila za Miklavža in Božič

v veliki izbiri in po priznani nizkih cenah
priporoča

F. Stampfel v Ljubljani

Kočevska domača industrija

(1199—4)

na Kongresnem trgu, v „Tonhalle“.

Doering-ovo milo

v najfineje izdelanih okusnih kartonih

ki sodružujejo

po 3 komade

ter so prikladni

kot jeden najhasnovitejših, najbolj domačih
in najpriljubljenejših pridelkov

božičnim darilom.

Brez povišanja cene.

(Dokler zaloga traja.)

Dobiva se povsod.

Generalno zastopstvo: (1217—1)

A. MOTSCH & Cie., Dunaj, I., Lugeck Nr. 3.

Velika Inomostska 50-krajc. loterija.

Žrebanje že
danes zvečer ob 8. uri.

Glavni dobiček 50.000 goldinarjev.

Srečke po 50 kr. priporoča J. C. MAYER v Ljubljani. (931—17)